Цей спектакль ми самі розіграли,
Розписали до слова, до сліз
В переповненій буднями залі,
Без реклам, без афіші й куліс.
Так цікаво побуть на виставі,
Де ти сам і актор, і глядач,
Підморгнути здивованій славі
І на сміх обміняти свій плач.
Дуже точно розписано ролі,
Жоден жест не віщує печаль...
Тільки відблиск далекого болю
Сколихнеться в глибоких очах.
Може, біль, а можливо – омана.
Ми не можемо правди не знать...
Та на зло усім правдам – не стану
В цій виставі нічого мінять!
Я горджусь – я хороша актриса!
Ти гордись – ти актор хоч куди!..
... Ну доволі, давайте завісу!
Я прошу вас... хто-небудь... води...